

הבימה התיאטרון הלאומי

תיאטרון הבימה הוא מותג ישראלי יוצא דופן. שורשיו נעוצים אמנם ברוסיה, אולם אין ישראלי ממנו. התיאטרון הלאומי של ישראל משלב מסורת, שפה תיאטרונית עשירה, ניסיון, ידע וערכים ביחד עם יכולת התחדשות והתאמה למצב התרבותי העדכני. בכל ערב, כאשר עולה המסך בתיאטרון, נוסף עוד נדבך לעוצמתו של המותג, ומתחזק הקשר החוויתי והרגשי שיש לו עם הצופים

הווה מרשים

תיאטרון הבימה הוא מותג ישראלי יוצא דופן. שורשיו נעוצים אמנם ברוסיה, אולם אין ישראלי ממנו. מדובר בשילוב בין שפה תיאטרונית עשירה, ניסיון, מסורת, ידע וערכים, בצירוף יכולת התחדשות והתאמה למצב התרבותי העדכני, שהופכים אותו למותג ותיק-חדשני כאחד.

נשיא המדינה, שמעון פרס, הגדיר זאת היטב בדברים שנשא באירוע שנערך בפתיחת חגיגות ה-90 לתיאטרון: "אנשים מזדקנים, בתים מתחדשים, אמנות תמיד נשאת צעירה כי תרבות אינה מזדקנת".

בכל ערב, כאשר עולה המסך בתיאטרון, נוסף עוד נדבך לעוצמתו של המותג, ומתחזק הקשר הרגשי שיש לו עם הצופים. מדובר במורשת המבוססת על חלום אשר החל דרכו במוסקבה והתבסס בתל אביב, ושכמיטב המסורת של מייסדיו האגדיים, הוא עודו מסור לקידום תיאטרון יוצא דופן, ליצירה תרבותית ולטיפוח דור חדש

יקולקטיבי, שבו כל שחקן היה שותף לקבלת ההחלטות בנוגע לפרטואר.

בשנים אלה, החל תיאטרון הבימה להעלות גם מחזות עבריים מקוריים, ולא רק מחזות קלאסיים מתורגמים, ובכך תרם לטיפוח המחזאות העברית בארץ ישראל. שחקנים דגולים רבים החלו את דרכם בתיאטרון הבימה: שמעון פינקל, רפאל קלצ'קין, ישראל בקר, צבי פרידלנד, נחום בוכמן, שרגא פרידמן, שמואל סגל, ניסים עזיקרי, יוסי בנאי ומישא אשרוב.

בשנת 1958 החליטה ממשלת ישראל להעניק לתיאטרון הבימה את התואר תיאטרון לאומי, מה שקיבע באופן אולטימטיבי את מיתוגו של התיאטרון. באותה שנה, זכה התיאטרון בפרס ישראל בתחום התיאטרון.

בסוף שנות ה-60 התפרק הקולקטיב והתיאטרון הפך לתיאטרון ממלכתי, שמאז ועד היום העלה על הבמה הצגות שהפכו לנכסי צאן ברזל של התרבות הישראלית.

סיפורו של התיאטרון הלאומי הבימה משתרע על שתי מאות, שתי ארצות, מאות הצגות ועשרות אלפי צופים בארץ ובחול. מדובר במותג שיכול להתגאות בעבר מפואר, הווה מרשים ועתיד מבטיח.

עבר מפואר

תיאטרון הבימה חוגג השנה ה-90 להיווסדו. התיאטרון, שהוקם במוסקבה ובין מייסדיו היו הנפילים חנה רובינא ואהרון מסקין, איפשר לצעירים היהודים להגשים את חלומם ולשחק בעברית. נקודת הציון שבו החל כוכבו של תיאטרון הבימה לדרוך נרשמה ב-1923, כשהתיאטרון העלה את ההצגה 'הדיבוק' של אנסקי בכיכובה של חנה רובינא. דמותה של רובינא, לבושה בשמלת כלה לבנה ועם צמות שחורות משתלשלות על כתפיה, הייתה כה מזוהה עם תיאטרון הבימה, שבתקופה מסוימת שימשה כלוגו של התיאטרון.

ב-1926 עלה התיאטרון לישראל והחל לפעול בצורה של

אוגוסט: מחוז אוסייג

כל החיים לפניו

הזוג המוזר

www.habima.co.il

דברים שלא ידעת על הבימה

- על הרישיון להקמת הבימה במוסקבה היה חתום המיניסטר לענייני לאומים דאז, יוסף סטלין.
- שיטת סטניסלבסקי, סגנון משחק המאופיין בהבעה עזה של רגשות, התגבש ב-1918 באחת מהצגות הבימה במוסקבה.
- ב-1991, בזמן מלחמת המפרץ הראשונה, נתלה על חזית בית הבימה דגל ישראל ענקי כהתרסה של תושבי העיר שנשארו בה על אף נפילת הטילים.

בנידה

השיפוץ כולל בנייה כמעט מחדש של כל המבנה למעט חזיתותיו, והוא צפוי להסתיים בשנת 2010. ששת העמודים המקוריים של המבנה ייחשפו ובראשם תותקן מערכת תאורה בדמות מטריה. מעטפת זכוכית שקופה בגובה של 10 מטרים תורכב בחזית המבנה. בכניין יהיו ארבעה אולמות: אולם רובינא (900 מושבים), אולם מסקין (315 מושבים), אולם ברטונוב ("הבימרתף") (220 מושבים) ותיאטרון ניסיוני (170 מושבים). שטח המבואות יורחב ויעוצב מחדש והן תשתרענה על פני שלושה מפלסים שמכולם ניתן יהיה להשקיף אל מחוץ למבנה דרך קיר הזכוכית.

עתיד מבטיח

תיאטרון הבימה, בניהולם של המנכ"לים אודליה פרידמן ובני צרפתי והמנהל האמנותי אילן רונן, ירחיב ויעמיק את מחויבותו לתרבות הישראלית ולשפה העברית, לטיפול בשלל נושאים חברתיים ולקידום וחיזוק הדיאלוג בקרב הקהל הישראלי על כל גווניו. תיאטרון הבימה ימשיך להביא את בשורת התיאטרון האיכותי לציבורים בפריפריה ולבני הנוער. התיאטרון יחזק את קשריו עם יהודים וישראלים בחו"ל, יציג ויכיר להם את התיאטרון הישראלי העכשווי הטוב ביותר. תיאטרון הבימה יפעיל לבית ספר אשר ייצור ויטפח דור חדש של שחקנים ומחזאים מובילים, ויפעל להנצחת אנשי במה מובילים, מתוך שאיפה להשריש מצוינות מקצועית.

את מעמד האישה; חוקרות את הדינאמיקה ביחסים הבין-דוריים; מעלות שאלות בנוגע לשחיתות וביהוקרטיה; בוחנות נושאים יהודיים ואת ההיסטוריה היהודית; מתארות את החיים בצל השואה; ולדגות בהיסטוריה והחברה הישראלית. השאיפות והבעיות המאפיינות את ישראל מטופלות גם באמצעות מחזות קלאסיים, המעובדים מחדש כך שיהיו רלוונטיים לסוגיות ישראליות: החל מ"ילויס קיסר" של שקספיר, עבור ב"מבקר המדינה" המבוסס על "רביזור" של גוגול וכלה ב"אנטיגונה" של סופוקלס.

בית הבימה

ב-1935 הונחה אבן הפינה לבניין תיאטרון הבימה בקצה הצפוני של שדרות רוטשילד. בטקס השתתפו הנציב העליון הבריטי סיר ארתור ווקופ וראש העיר מאיר דיזנגוף. רק עשר שנים מאוחר יותר נחנך האולם הגדול וב-1946 נערכה חנוכתו הרשמית של המשכן. הבניין עבר שינויים רבים: ב-1958 הוספו לו מרפסות שנתלו בין עמודיו כמו גם גרם מדרגות, שהוביל לכניסה מוגבהת. ב-1970 הקיר החיצוני צופה באבן ונוסף לבית קיר מזכוכית. בשנת 2007 החל שיפוץ בית הבימה בתכנונו של האדריכל רם כרמי.

של שחקנים ואנשי תיאטרון מקצועיים. מאז הקמתו, תיאטרון הבימה משקף את הלך הרוח הישראלי ומחויב לקידום ולהנצחת השפה והתרבות העבריים, שימור הזיכרון הלאומי ועיצוב זהות המדינה באמצעות הצגות, אירועים מיוחדים וימי תיאטרון ברחבי הארץ ובפרט בקרב בני נוער ותושבי הפריפריה.

הסיבות לעוצמת המותג

עוצמתו של המותג מתחזקת גם בשל הרלבנטיות שלו, שבאה לידי ביטוי בעובדה שההצגות שהועלו בתיאטרון הבימה עסקו מאז ומעולם בנושאים הקשורים בהווה הישראלית העכשווית. ההצגות של תיאטרון הבימה מטפלות בשאלות הנוגעות למלחמה ולשלום; מתעמתות עם היחסים הערבים-ישראלים; מתמקדות במתחים בין דתיים לחילוניים ובין עולים חדשים לילידי הארץ; בוחנות

2007

החל שיפוץ בית הבימה שיסתיים ב-2010 לאחר השלמת העיצוב מחדש.

1958

הבימה מוכרזת כתיאטרון הלאומי של ישראל ומוענק לו פרס ישראל לתיאטרון.

1946

החנוכה הרשמית של בית הבימה.

1926

תיאטרון הבימה עולה לישראל וקובע את משכנו בתל אביב.

1923

הבימה מעלה את 'הדיבוק' בכיכובה של חנה רובינא.

1919

הבימה מוקם במוסקבה.